

Szélcsendjegyzetek 1–50.

1. Ami szép van bennünk, a versektől kaptuk kölcsön; jóságunkat az Isten bízta ránk; igazunk meg csak a szerelemben lehet. Mégis ragaszkodnak hozzánk a csillagok.
2. (*Tündérszene*) Egy tilinkót kapott ajándékba a születésnapjára. Nem tudta ugyan megszólaltatni, de mindennap elképzelte, ahogy a derű tündérei játszanak rajta. Sosem hallott még szebb muzsikát.
3. Ami öröm, abból biztosan út lesz. Egyszer, valahova. Vándorigazságnak okosabbat melyikünk fundálhatna ki?
4. (*A zene misztériuma*) Isten szólásra emelkedik, mi pedig meghallgatjuk.
5. Minden mondani akar valamit. Minden beszél. De mi csak a beszédre figyelünk. A nyelvet elfedő nyelvre.
6. A költők és a filozófusok talán csak túlbonyolítják, *felülértelmezik* az eredendőt, az egyet, a tisztát: az angyalian egyszerű valóságot. S ezt az önámító erőfeszítést nevezzük aztán költészetnek, filozófiának.
7. Kelet messze van. Ezért hisszük tisztábbnak, igazabbnak? Vonz, mert kiválogatjuk belőle a vonzót?
8. A világot, amelyben élünk (a házaktól a szavakig) tűnt ezredévek emberei készítették számunkra. Csoda-e, hogy nem érezzük otthonunknak? S nem nagyobb csoda-e, hogy otthonunknak érezzük mégis, annyiszor?
9. (*Akadály*) Ha se megkerülni, se átugorni nem tudod: öleld magadhoz.
10. (*Logoszféra*) A szó: kincs. A lét: ige. A név: más. A nyelv: tan. – De a versben Isten is csak vendég.
11. Kitárt szárnyú univerzum a könyv, amit olvasnak.
12. (*Descartes-kiigazítás*) Isten gondolkodik, tehát vagyunk.
13. Nem lehet mindig Monteverdit, nem lehet mindig Babitsot, nem lehet mindig Monet-t. Néha alá kell szállani az édes poklokra.

14. (*A barbadosi sárkány*) Sokat gondolok a barbadosi sárkányra. Milyen lehet? Mit akarhat? Miért ácsingózik utánam? De kíváncsiságom leleplez, képzeletem elárul, kérdéseim mögül valódi kérdéseim buknak elő: milyen lehetek, mit akarhatok, miért ácsingózom a barbadosi sárkány után?
15. (*Szerelmesek*) Azért szerelmeskednek, hogy – a bohó hús elcsitulván – végre a tiszta, lelki létezésben lehessenek egymáséi. Hogy *túl legyenek* végre a testen. Nem a vágyódásban és nem a kielégülésben: a szelíd, szellemi egymásba feledkezésben, már félálomban, élük meg a szerelmet. Két rettenthetetlen, harcos, boldog sárkányszelídítő.
16. (*Táncosok*) Az egyik úgy táncol, mintha a szél lenne a párja; a másik tengert ringat a mozdulataival. Mégis egyek a zenében, a táncban, az örömben. – Lehet, hogy a tánc az ötödik dimenzió? S két tánc lépés között leszünk végérvényesen és visszavonhatatlanul angyalok?
17. (*Sárkányszelídítés*) A szerelem, a zene, a mosoly: sárkányszelídítés. S már sárkányok nélkül is milyen jól megy! Milyen szelíddé tesz bennünket.
18. (*Fikció*) A költészet, a zene, a sci-fi, a fantasy, a spiritualitás: fikció; de a valóságnál valóságosabb létről mintázza őket a szív.
19. (*Életmű*) Kétbalkéziratok Gyógyírországból.
20. A világból leginkább a versek és az angyalok érdeklik. Előbbieket olvasni is, írni is szereti; utóbbiakról csak annyit tud, hogy a versek mindent tudnak róluk.
21. Fénytörésben is egyenes a fűszál.
22. Nem *nincs* csoda, hanem annyi van, hogy már nem vesszük észre őket. (*Minden csoda.*)
23. Ki látott már fát megbotlani?
24. Próbálj meg elvegyülni a levegőben.
25. A szerelem kínai gótika: megfejthetetlenül irracionális és megszokhatatlanul gyönyörű.
26. (*Sci-fi christiana*) Megölelni egy marslakót.

27. (*Becsületbeli ügy*) Úgy élj, hogy ne hozz szégyent Isten nevére.
28. Ismeri, mint a tenyerét. – De ismeri-e *valóban* a tenyerét?
29. (*A mesék eredete*) Mire való a képzelet? Hogy kitaláljuk az angyalok gondolatait.
30. Ha jól csinálja, írnok az író.
31. Metafizikai derűt, Isten melegét, üdvtörténeti horizontot és a szeretet morfémáit kereste minden könyvben, s mert többnyire nem találta, türelmetlen lelkesedéssel nyúlt folyvást a következőért. Ezért olvasott sokat, s hallgatott még többet.
32. (*Ars poetica*) Egész életében büntudat gyötörte. Mikor rájött, hogy mindenki ártatlan, összeroskadt büntelensége terhe alatt. Így találtak rá az angyalok, s adtak neki új nevet, új arcot, új sorsot. Azóta ír szakadatlanul, hogy hírül adja boldogságát az eljövőknek – s az eltávozottaknak.
33. Körbezsong a hús ördöge, de ha megértő mosollyal fogadod, glóriája nő.
34. Mindennap beszélgetett a kert tündéréivel, akiket csak ő látott. Addig-addig mélyült a barátságuk, míg egy világszép napon a családja már nemcsak a tündéreket, hanem őt magát se vette észre.
35. Hogyan bújócskáznak a láthatatlanok?
36. Társak leszünk, ha álmaink hasonlóak. Szövetségeseink, ha vágyaink közelesek. És egyek, ha megszeretjük azokat is, akiknek más álmaik és idegen vágyaik vannak.
37. A szeretet az egyetlen utópia, mely megvalósítható. Valószínűleg azért, mert a szeretet az *egyetlen* utópia.
38. Egy bögre fényel a kezében lépdelt felém a tengeren, de a homokváram eltakarta, nem láttam semmit belőle, se magamból.
39. Türelmes lepke a falevél: csak ősszel kel útra.
40. (*Hitetlen*) Nem látja a fában az erdőt.
41. A méz nem édes, hanem az *édes* inkarnációja.

42. *(Gyilkos)* Halottkészítő.
43. Kikecmeregni a világból – hova?
44. Valaki zongorázik benned. Ha befogod a füled, hallod.
45. *(Recept)* Végy egy csipetnyi valóságot – és kész is a csoda.
46. Hány szemnek kell lecsukódnia, hogy éjszaka legyen?
47. A mondatot te kezded el, de angyal súgja, hogy nem lehet befejezni.
48. A kéz, amely még nem döntötte el, hogy kenyeret süssön vagy kardot forgasson, mindig a tiéd, ha még nem döntötted el, hogy halandó leszel, vagy rózsaszirm az istenek kertjében. – Ha még nem választottál élet és halál között.
49. Vándorló zátonyok vagyunk, míg nincs merszünk vitorlát bontani.
50. *(Teorealizmus)* Isten hült helye is forró.